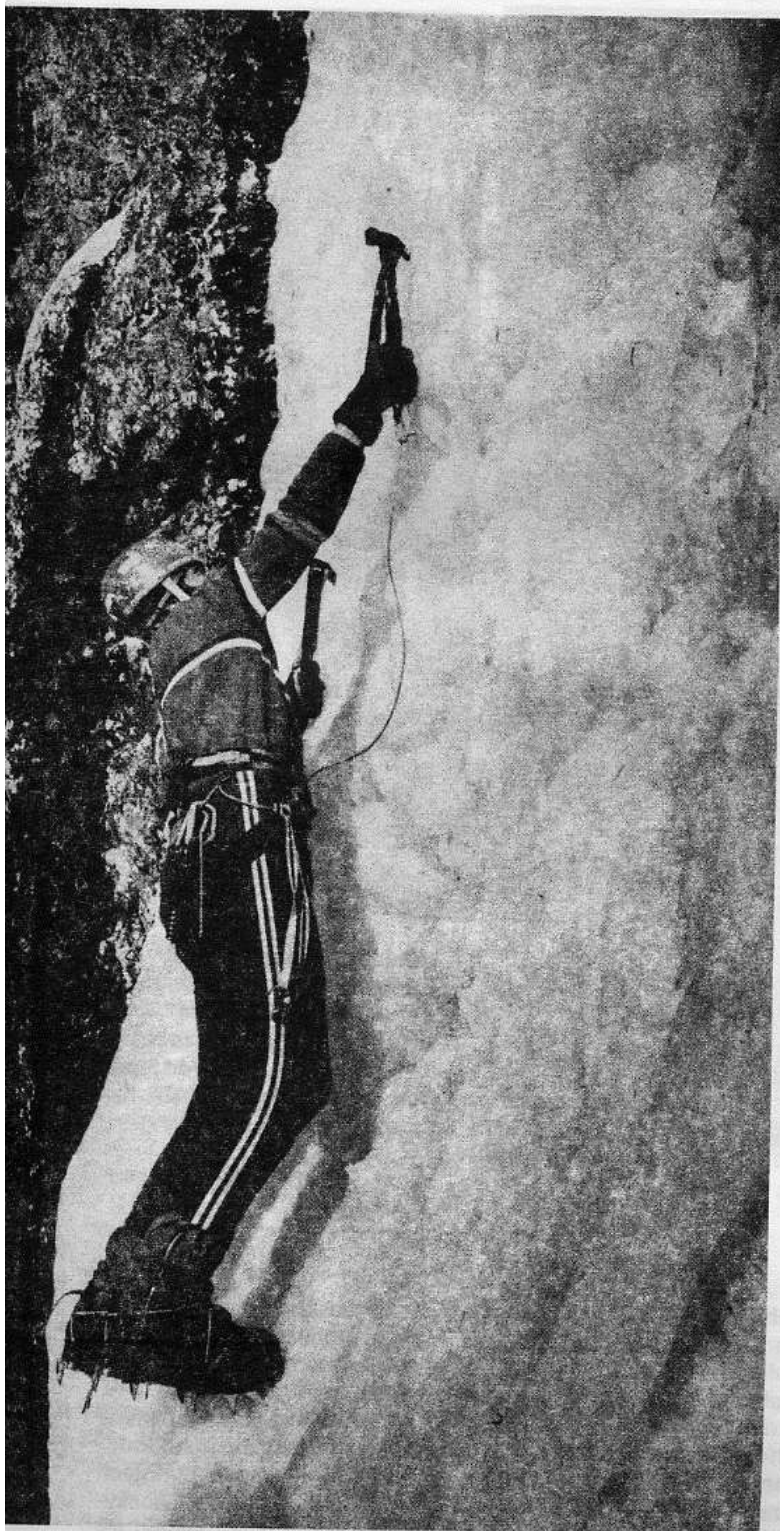

PRECHÁDZKA PO ZASNEŽENEJ ZÁHRADĚ

Jedenášt' a pol minútové šúchanie sa na pásoch z tuleňov severského druhu Coll-tex nás z bufetu „Na hraničnom priechode“ otvoreného denne od 8⁰⁰ do 17⁰⁰ privedie k prvej menšej lúčine Bielovodskej doliny. Vpravo pri potoku sa týčia upozorňujúce tabule s nápismi v spisovných jazykoch c.-k. monarchie „Die Grenze verläuft in Mitte des Flusses“, „A természet beszenyezése tilos!“ a „Заказ купання“ a vľavo sa v strmých stenách Predných Tisoviek týči (alebo v prípade nepriaznivých podmienok netýči) exportný ľadopád. Jeho preliezanie je dielom Valtiho Brichtu a Jaro Ragasa. Na počesť Ady B.-T. (nech si nikto nemyslí, že Brichtovej-Trtkovej, v tomto prípade ide o úplne inú osobku) nazvali tento mŕtvy kus stuhnutej vody „Adin úsmev“.

„Adin úsmev“ — 85°, 3 dĺžky

1. výstup: 1982, Valter Brichta — Jaro Ragaš

2. výstup: pravdepodobne Zdeněk Hermann

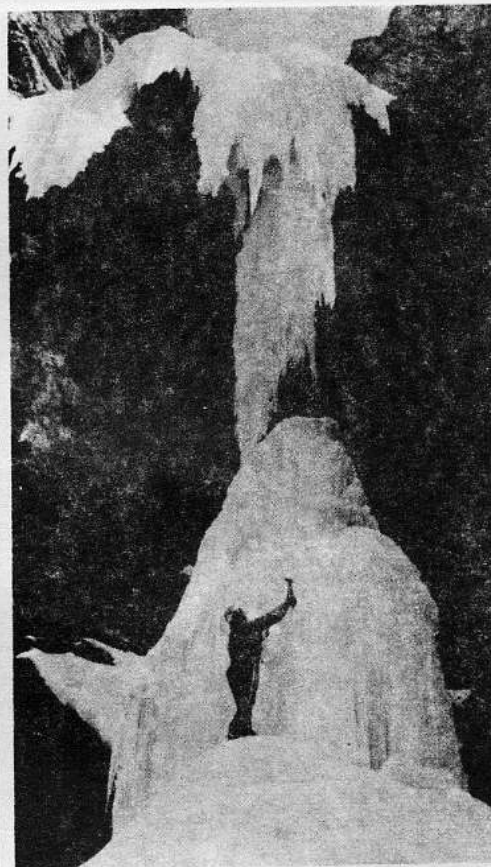
Najvýhodnejším návratom do civilizácie je zlanenie ľadopádom lano fixujúc o kosodrevinu, inak možnosť pešieho zostupu cez les či už vpravo alebo vľavo (výhodnejšie je pravdepodobne vľavo).

Ďalšou zastávkou na prehliadke Bielovodských ľado-

„Mrózekov ľadopád“ — 85°, 2 dĺžky

1. výstup: 10. 1. 1981, J. Michalko — B. Mrózek
 2. výstup: 24. 1. 1981, M. Marek sólo s istením
 3. výstup: 4. 3. 1981, S. Glejdura — J. Krnáč
- Zostup žľabom vpravo. Po dolezení ľadu stúpajúcim traverzom šikmo doprava hore, okrajom lesa kráčame asi päť minút, až kým sa terén vpravo zmierni. Ním zostúpime do žľabu. Na fotografii lezu Z. Hermann a P. Tretl.

„Vzdušný ľadopád“

Z. Hermann mal v úmysle zlaníť „Vzdušným ľadopádom“, krátke lano mu v tom však zabránilo. O krátky čas bol už ľad lepší. Napriek tomu sa Zdeněk neodvážil vyliezť ho.

pádov je jediný krytý altán medzi Lysou Poľanou a horárňou. Pookrievajúc na lavičkách besiedky naskytá sa nám pohľad na „**Mrózekov ľadopád**“. Kto by predpokladal, že ho vyliezol Mrózek, ukázal by vysokú dávku dôvtipu. Vzhľadom na nenáročný prístup a každoročnú

dobrú vytečenosť je najčastejšie lezeným ľadopádom na Holici.

„**Vzdušný ľadopád**“, ktorý uzieme po nasledujúcom desaťminútovom plahočení sa, naopak obdržal najmenej prelezení — ani jedno. Problém tkvie v tom, že od obdobia, ke-

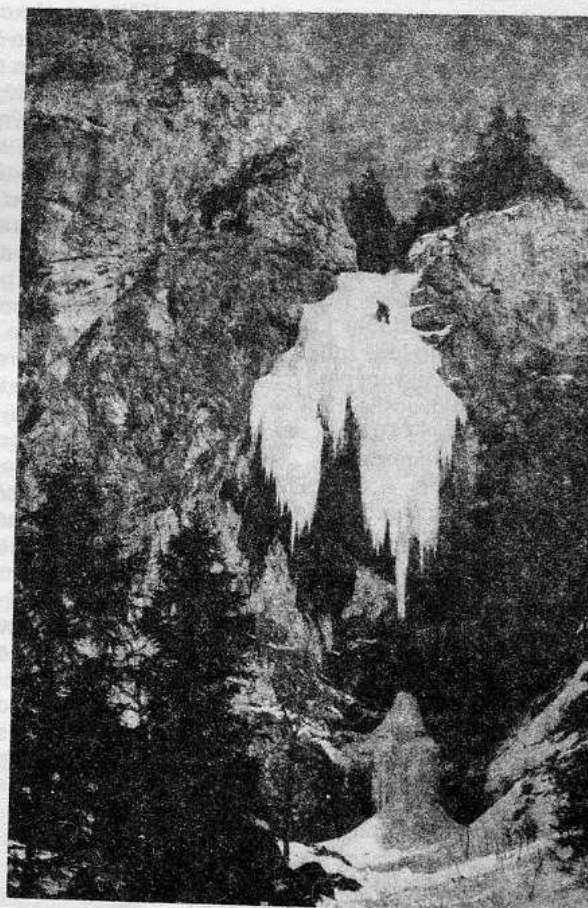
dy sa ľudstvo začalo interesovať o preliezanie ľadov ľadopád zostáva rok čo rok verný svojmu menu.

V strmej vápencovej stene napravo od „**Vzdušného ľadopádu**“ sa v zimách bohatých na ľady vytvorí glazúrka poskytujúca možnosti ľadového le-

„Kaskády“ (pravý ľadopád),
70°, 3 dĺžky

1. výstup: 10. 1. 1981, J. Michalko — B. Mrózek, M. Marek — T. Jánoš — J. Lidák
2. výstup: 4. 3. 1981, S. Glejdu-
ra — J. Krnáč
Zostup zlanením.

Vzdušný ľadopád

zenia obťažnosti VIII+ až IX—
(podľa stupnice UIAA pre ľady,
trávy a previsnuté snehy). Šk-
rupina ešte nie je prelezená...

Posledným obrázkom z vý-
stavy nie je Veľká bránka kyjev-
ská, ale ľadopád „Kaskády“.
Viditeľný je iba z jedného, po-
ľažne z dvoch miest našej tule-
ňostrády pozdĺž hraničnej čia-
ry. Jeho ľavá vetva — zamrznu-
tý vodopád „Oči plné ľadu“
(poetickosť tohoto názvu je eš-
te umocnená v anglickom pre-
klade do bernolákovštiny

spätne preloženého ako „Ajs-
ful of ajs“) — sa dokonca skrý-
va za rohom vápencovej hrany
ako daký delikvent. Zrak mô-
žeme naňho uprieť až z poľany
spred hájnikovej chalupy, od-
kiaľ zasa nevidno „Kaskády“.
Tento nedostatok nám však
nahradí pohľad na hájnikovu
ženu Hanku, ktorá nás už oča-
káva so záražcom v ruke. Ozna-
muje nám, že „Oči plné
ľadu“ sú dielom komorného
tría Marek, Jánoš, Lidák
a „Kaskády“ zasa prácou Le-

hárovho kvinteta Mrózek, Mi-
chalko, Marek, Jánoš, Lidák.

„Oči plné ľadu“ (ľavá odnož
„Kaskád“), 75°, 8 m, 90°, spolu
100 m

1. výstup: 10. 1. 1981, M. Ma-
rek — T. Jánoš — J. Lidák
2. výstup: 21. 2. 1981, K. Jakeš
— L. Kyrč — B. Mrózek
Zostup zlanením.

ARTUŠ VILLÁNYI

Fotografie: Ing. Ladislav
Deneš